

РЕШЕНИЕ

№ 1658

гр. София, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 16.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **585** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ във вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на Е. М., гражданин на А., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], принудително настанен в СДВНЧ –гр. С., срещу решение № ВР-44 /23.12.2021 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет(ДАБ-МС), с което на основание чл. 76б, ал.1, т. 2 ЗУБ не е допусната последваща молба на жалбоподателя с рег. № УП-2285 от 10.12.2021г. на ДАБ-МС до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата се твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно, тъй като за оспорвания са налице нови обстоятелства, които кореспондират с основанията по чл.13,ал.2 от ЗУБ-пълното завладяване на държавата по произход през м. август 2021г. от ислямисткото движение „Талибан“.Поддържа се, че анализ на ситуацията в А. в обжалваното решение въобще липсва. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата си; не ангажира доказателства, различни от приложените в административната преписка; заявява, че желае да остане в Република България, защото преди 16 години бил в България и по закон имал право пак да дойде в България и да остане в страната за да работи.

Ответникът, посредством упълномощен юрисконсулт П. оспорва жалбата, като счита, че жалбоподателят не може да бъде определен за бежанец, а е мигрант, който в хода на преходното административно производство за предоставяне на международна

закрила е заявил, че е напуснал доброволно А. по икономически причини. Представя справка от 15.12.2021 г. за положението в А., изготвена от „Дирекция Международна дейност“ – ДАБ и протокол рег. № УП-2285 от 15.12.2021г. на ДАБ

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Процесната молба за закрила от 10.12.2021 г. е втора поред и се явява последваща, по смисъла на § 1, т. 6 ДР ЗУБ. Молбата е бланкетна – посочено е единствено: „от властите в Република България искам закрила.“

С оспореното Решение № ВР-44/23.12.2021 г. интервюиращият орган не е допуснал до разглеждане по същество на последващата молба, след като е счел, че чужденецът не сочи нови обстоятелства. За да мотивира този си извод административният орган е обсъдил изложените в интервю, по повод предходно производство твърдения на търсещия закрила, като приел, че те не попадат в предметния обхват на ЗУБ. Изложил е лаконични мотиви за актуалната ситуация в страната по произход на кандидата и съпоставяйки я с опасенията на оспорващия е приел, че в конкретния случай не се установяват факти, които да обуславят необходимостта от допускане на последващата молба до производство, предвид че изтъкнатите мотиви от кандидата за международна закрила не са били, не са и сега по някакъв начин дори само свързани със състоянието на вътрешно –политическата обстановка в А. или с нейната динамика.

Решението е връчено на оспорващия на 06.01.2022г. лично с участието на преводач .

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган –Б. Д., младши експерт в РПЦ – С., определен за интервюиращ орган на ДАБ със Заповед № РД 05-785/09.12.2020 г. на председателя на ДАБ. Спазен е срокът по чл. 76б, ал. 1 ЗУБ.

Преписката не съдържа, а по делото не са посочени доказателства за нарушаване на правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ – липсват данни той да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците и на други правителствени или неправителствени организации (чл. 23, ал. 1 ЗУБ); да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а ЗУБ). Следователно, процедурата по проверка на допустимостта на последващата молба е надлежно проведена.

Съгласно чл. 76а от ЗУБ преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, органът преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, като разполага с компетентност да прецени допустимостта на последващата молба въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю. Административният орган следва да прецени дали чужденецът се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изискване по отношение на

представените от чужденеца доказателства, а според нея, преценката за допустимостта се свежда до преценка, дали е на лице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Правилен е изводът, че молителят не се позовава на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение и такива, относно държавата му на произход. В тази връзка несподелено от съда е възражението на жалбоподателя за неправилно тълкуване нормите на чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

Съдът приема, че с последващата си молба за закрила, рег. № УП-2285 от 10.12.2021г. на ДАБ-МС Е. М., гражданин на А. не се е позовал на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, включително от гледна точка преценка за наличие на основанията, по смисъла на чл. 9, ал. 8 ЗУБ. Като не е допуснал тази молба за разглеждане в административно производство по общия ред, ответникът е постановил в срок материално правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК във вр. с чл.144 АПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Е. М., гражданин на А., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], принудително настанен в СДВНЧ –гр. С., срещу решение № ВР-44 / 23.12.2021 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет като неоснователна.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване и на протест.

СЪДИЯ: